

Πώληση προσωπικών δεδομένων από το υποκείμενο

Το νομικό πλαίσιο και η φύση των συμβάσεων πώλησης υπό το πρίσμα του GDPR.

κίνητρο: το οξύμωρο σχήμα

➤ τα π.δ. σε θέση «θεματοφύλακα» της αξιοπρέπειας

V.S

➤ τα π.δ. σε *de facto* θέση συναλλακτικού «αγαθού»

σκοπός:

- αναζήτηση τρόπων για την αύξηση προστασίας υποκειμένων με αρωγό:
 - τις αρχές του αστικού δόγματος

το πρόβλημα

- «αθόρυβο» data mining
 - εξαναγκασμένη συγκατάθεση
 - *causa acquirendi/donandi*
- π.δ σε θέση άτυπου ανταλλάγματος

ειδικότερα:

- default settings
 - πολύπλοκες privacy policies
 - αλγοριθμική αδιαφάνεια/ A.I.
- privacy paradox
 - έλλειψη επίγνωσης
 - απουσία διαζευκτικής επιλογής

η βιωσιμότητα ενός μοντέλου ρυθμιστικής διοχέτευσης των πδ στην αγορά

→ Αύξηση

- υπευθυνότητας υποκειμένων
- επίγνωσης του κινδυνώδους της επεξεργασίας

→ Συναλλακτική ψυχραιμία

δογματικό πλαίσιο

- Δίκαιο προστασίας προσωπικών δεδομένων

- Αστικό δίκαιο
- Δίκαιο Καταναλωτή
- Δίκαιο Πνευματικής Ιδιοκτησίας
- Ποινικό Δίκαιο
- Συμπεριφορική Χρηματοοικονομική

μεθοδολογική διερεύνηση

1. τα π.δ ως απαλλοτριωτό αγαθό
2. η πρόσληψη του υποκειμένου ως «κυρίου» των δεδομένων του
3. η συγκατάθεση ως θετική έκφραση διαθετικής εξουσίας

συμπεράσματα

Προσωπικά δεδομένα

- *sui generis* αγαθό προσωπικής και περιουσιακής φύσης
- δικαιώματα επ' αυτών και εξ αυτών → ενοχικό δικαίωμα με εμπράγματα λειτουργία*

**εξουσία παρακολούθησεως*

Υποκείμενο π.δ

- κύριος των προσωπικών του δεδομένων
- δημιουργός πνευματικού έργου
- συγκατάθεση → απαλλοτριωτική δικ/ξια

ερωτήματα

- προσωπικά δεδομένα → σε θέση αντικειμένου συναλλαγής, μπορούν να νοηθούν σε θέση αντικειμένου «πώλησης»;

και αν ναι,

- ποιο θα ήταν το εύρος της διακριτικής ευχέρειας του υποκειμένου κατά τη διαχείριση των π.δ. του;

απαντώντας στο 1^ο σκέλος

→ υπό πρίσμα νομιμότητας

- πλήρωση στοιχείων του πραγματικού
- επιφύλαξη υπέρ *ius cogens*

απαντώντας στο 1^ο σκέλος

- υπό πρίσμα σκοπιμότητας
- συλλογική εμπέδωση του συγκατατιθέμενου υποκειμένου ως κυρίου →
 - i. δημιουργία υπεύθυνων υποκειμένων
 - ii. λελογισμένη διαχείριση π.δ

απαντώντας στο 2^ο σκέλος

- Τα ακραία όρια της διακριτικής ευχέρειας του υποκειμένου υπό το φως της 361 ΑΚ
- → αρνητικό όριο
- δικαίωμα «μη δράσης»
- διαζευκτικός τρόπος πρόσβασης στην ΚτΠ

απαντώντας στο 2^ο σκέλος

- Διαζευκτική δυνατότητα επιλογής του μέσου απόσβεσης της «οφειλής»
- «data-free choice»
- Οδηγία (ΕΕ) 2019/770 (χρήμα-π.δ.)

Οδηγία ΕΕ 2018/770

Α. Πεδίο

- προστασία καταναλωτών ψηφιακού περιεχομένου ή ψηφιακών υπηρεσιών

Β. Λειτουργία

- Πλάσμα δικαίου: Τα π.δ. ως «τίμημα»
- 420 ΑΚ
- Συμβατική διάσταση στην εκχώρηση π.δ.

Οδηγία ΕΕ 2019/770- Περιορισμοί

1. *«Τα προσωπικά δεδομένα δεν μπορούν να θεωρηθούν εμπόρευμα»*

προοίμιο 24

2. στενό πεδίο εφαρμογής:

- καταναλωτής
- έμπορος
- ψηφιακό περιεχόμενο/ υπηρεσία

«συγκατάθεση» αρ. 6

- η συγκατάθεση του αρ. 6 = συγκατάθεση υπό το πρίσμα του δικαίου των συμβάσεων
- εγγενείς προκλήσεις → «συναλλακτικό ρίσκο» (361 ΑΚ)

➤ η συμβατική της πρόσληψη δεν αυξάνει τη διακινδύνευση της ιδιωτικότητας,

μπορεί όμως να

- οδηγήσει σε πιο συνειδητή στάθμιση κόστους-οφέλους
- οπλίσει τα υποκείμενα με ενδοσυμβατικές αξιώσεις
- να πιέσει για τη νομοθετική αναγνώριση της «μη δράσης» (data-free choice)
- να θέσει ψύχραιμα τα όρια της αποδεκτής κινδυνώδους δράσης ως έκφρασης του 361 ΑΚ

Σας ευχαριστώ!